

צמרת מישרד הביטחון ממשיכה לחפות על השחיתויות * קודמו

של תת־אלוף ירון מסרב למסור מידע חיוני לחקירה * פרשת

המיכרז הנעלם המשמש מפתח לפיענוח חלקו של ירון בפרשה

המיכרז המיסטורי

עימי, ואמר: "איני אומר דבר. הנושא נמצא בבדיקת מצ"ח. אתם דיברתם." לפני השיחה עימו, הבנתי מדברי מזכירתו (שאמרה: "איני מבינה מה כל העניין, הרי רוס הודיע למצ"ח שהוא אינו זוכר את כל המיקרה הזה"), כי המישרת הצבאית לא תוכל להיעזר בדיווחו זה של רוס.

"העניין * יסודר!"

ב ינתיים החל תשבץ המיכרז להיפתר. הסתבר כי בשנת 1971 החליט חיל־האוויר לפתח בארץ מיתקני בדיקה הידראוליים, כדי לנתק את תלותו בייבוא מחו"ל. לשם כך הכין חיל־האוויר אופיון (ספציפיקציה) טכני לבניית המיתקנים. החלט כי אמנון אבני יבנה אב־טיפוס למיתקן (מה שאינו מקנה לו, מבחינת החוק, כל זכות בכורה לגבי הזכייה במיכרז, המוצא לאתר־מכר). לשם כך הובא לבית־החרושת של אבני, באישורו של חיים ירון, מיתקן שלם כזה, מאלה שהיו בשימוש, מתוצרת־חוץ. אבני פירקו, ניסה להעתיק אותו כדי לבנות מיתקן חדש, בדגם ישראלי. אחרי השלמת בניית האב־טיפוס, הוצא מיכרז לבניית

תת־אלוף (מיל.) חיים ירון

מיספר מיתקנים וכאמור, היתה הצעת־המחיר של חברת ש.ה.ל. הנמוכה ביותר, והיא זכתה במחצית מהמיכרז.

מייד אחרי שנתפרסמו תוצאות המיכרז, מיהר אמנון אבני למישרדו של חיים ירון. זה לא נמצא אותה שעה במישרד, ואבני המתין לו. לרוע מזלו לא היה די זהיר, משום שכאשר הבחין בשני ספקים נוספים, שהמתינו אף הם לירון, אמר להם לעדותם: "ש.ה.ל. דפק אותי. הם הגישו הצעת־מחיר נמוכה יותר. דווקא עכשיו, אחרי שבניתי את האב־טיפוס, העבודה תחמק ממני."

כאשר חזר ירון, נכנס אליו אבני לדא תור. כשיצא, שמעו שני הספקים שהמתינו בחוץ, את תת־אלוף ירון אומר לאבני: "את תדאג אני מבטיח לך שהעניין הזה יהיה כסדר."

שבוע ימים אחרי מעצרו של אבני, פניתי שוב אל ישראל רוס. גם הפעם לא קיבלתי ממנו תשובה ברורה, אך למרבה הפתעתי הוא היפנה אותי אל זבולון יערי, סגן המנהל־הכללי, האחראי על מיכרזי התעשייה האווירית —

(המשך בעמוד 28)

ב־17 באפריל 1975 נעצרו עליידי המישרת הצבאית והאזרחית כל אלה ששמותיהם נזכרו בסידרת הכתבות הנ"ל.

מיספרם הרב של העצורים, וההסתעפויות הרבות שאירעו במהלך החקירה המישרתית המוצלחת, גרמו כנראה למישרת להזניח, בלא־ידעני, את אחת מנקודות־המפתח של הפרשה — המיכרז המיסטורי.

רק לאחר שיפוענח מיכרז זה ניתן יהיה לברר, באופן יסודי, מה היתה מערכת־היחסים האמיתית בין אמנון אבני לבין חיים ירון.

המידע הראשון שהגיע אלי, עוד קודם פירסום סידרת

אמנון אבני

הכתבות, אמר כי תת־אלוף ירון, בתוקף תפקידו כראש מחלקת־ציוד חיל־האוויר, דאג שהמחצית השנייה של המיכרז תגיע לידיו של אמנון אבני. לפי אותו מידע עורך צעדו זה של ירון התמרמרות רבה בחוגי חברת ש.ה.ל. ראשיה פנו לתת־אלוף (מיל.) ישראל רוס, המישיבה למנכ"ל התעשייה האווירית, ששימש כראש מחלקת־ציוד חיל־האוויר לפני שנתמנה חיים ירון לתפקיד זה. הם ביקשוהו לברר את העניין עם ירון.

לפי אותו מקור־מידע, טילפן ישראל רוס לירון בעניין מיכרז זה, הברור נסתיים בלא־כלום.

ב־5 במאס 1975 פניתי לישראל רוס לאימות המידע. הוא סירב להגיב, היפנה אותי אל אלקנה גלי, דובר התעשייה האווירית. הדובר היה באותה עת בחופשה. עובדה מעניינת כשלעצמה. מיספר פניות נוספות לישראל רוס נתקלו בסירוב דומה.

הסירוב נראה מוזר. אם המידע שבידינו לא

מאת זאב יפת

היה נכון, מדוע לא טרח רוס להכחישו מייד ממני?

האדם שחייב היה להתמצא בנושא היה חיים לורן, מי שהיה מנהלה הנימרוץ של חברת ש.ה.ל. באותן שנים. לורן, שנתמנה בינתיים כמנהלה של חברת מ.ב.ת. — אף היא הברכה של התעשייה האווירית — שהה באותו זמן בחו"ל, ולא ניתן היה לאתרנו.

כיוון שכך, העברתי את החומר שבידי לידי המישרת, כדי שהיא תבדוק את הנישוא.

רק מקץ שבועיים, אחרי שפורסמה הכתבה הראשונה בסידרה, בתעולם הזה, ניא את ישראל רוס לשוחח

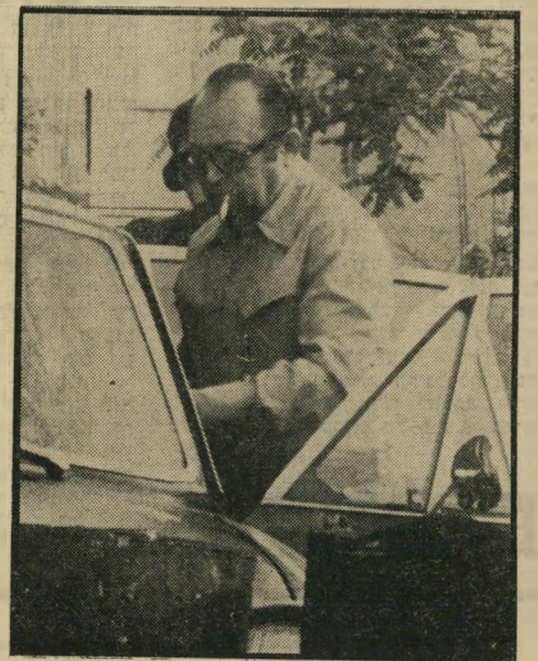
מיכרז מיסטרורי שפורסם לפני כארבע שנים, יכול לשמש נקודת־מפתח לברור פרשת־היחסים הסבוכה שבין התעשיין אמנון אבני, שנאסר לפני כחודש עליידי המישרת באשמת מתן שוחד לאנשי־צבא ולפקידי מישרד־הביטחון — לבין תת־אלוף חיים ירון, מי ששימש כראש מחלקת־ציוד בחיל־האוויר, נעצר עליידי המישרת באותו יום עצמו, ושוחרר בערבות.

ירון היה היחיד מובין כל העצורים שלא הואשם עליידי המישרת בקבלת שוחד, אלא בקבלת טובת־הנאה בלבד. אם תיבדק פרשת המיכרז המיסטורי ביושריות, ייתכן שכל המי שך מהלך החקירה המישרתית יופנה לאפיק חדש, ויקבל מימד שונה.

המדובר הוא במיכרז שפורסם עליידי מישרד־הביטחון בתחילת שנת 1971. מיספר ספקים נתבקש להגיש הצעות־מחיר לבניית מיתקני־בדיקה־הידראוליים־ניידים (חיקוי לספקי־כוח ניידים מתוצרת בית החרושת האמריקאי ג'ור).

בתחרות של אותו מיכרז השתתפו, בין השאר, התעשיין אמנון אבני, בעל בית החרושת א.ג.י. ו־ש.ה.ל. — חברה־בת של התעשייה האווירית.

ש.ה.ל. הגישה את הצעת־המחיר הזולה ביותר. אך למרבה הפלא, היא זכתה במחצית המיכרז בלבד. בהתאם

תת־אלוף (מיל.) ישראל רוס

לכך, בנתה המישים אחוז מכמות מיתקני־הבדיקה ההידראוליים שהוזמנו.

מזה שרונה חודשים עורך "העולם הזה" חקירה, כדי לגלות את שם הספק שזכה במחצית ציוד השנייה של המיכרז. במהלך חקירה זו נתגלו עובדות מפתיעות.

נקודת־המפתח

הזנחה

ב 19 במאס 1975 פירסם העולם הזה את הראשונה מבין שלוש כתבות שבהן האשים את התעשיין אמנון אבני בהשחתת אושי צה"ל ומישרד־הביטחון, ובשיחודם כדי שיטו למענו מיכרזים, שלא־כדין.

באותן כתבות צוינו שמותיהם של תת־אלוף חיים ירון, רס"ן מאיר בן־הרון ופקיד מישרד־הביטחון יואל מירון, כחשודים בקבלת שוחד או טובת־הנאה מאמנון אבני.